

Kör bir kahinim, önümü göremezken yılların izini süren, eliyle göğü yokladığında yıldızları silen, ama nemden, rüzgardan *hakikat* deren.

Ayağımı çarptığım taşın sesinden buluyorum su nerede, kaç metre dibinde yerin, başımı çarptığım ağaç anlatıyor bu bahar yemişler ne tatlı olacak, elim boşlukta sevgilimi ararken anlıyorum ölümü, para şingirtısından anlıyorum kıymetini.

Dün nişanlı bir kız bana haber sordu evliliğinden, *sen güzel olursan güzel olacak, güzel güzel çocukların olacak* dedim.

Bir işsiz bana iş sordu, ona sokağı süpürmesini söyledim, akşama sevinerek para bulduğunu söylemeye geldi.

Bir ekmekçi alacağına karşılık aldığı evine kiracı sordu, bir borçluya vermelisin dedim.

Akşamın bülbülü Ayyaş gözlerime şarap damlattı, kafasını temizleyen gözümü de açarmış. Göz kapalı, gönül sarhoş, iki damla şarap ve göz sarhoş, gönül kapalı.

Alnım toprağa deyince şarap gözümünden aktı, ne güzel koku, ne yumuşak topraktı.

Kahindim, bilemedim, kainat gözaçıkların değilmiş, ne yemişin tadı, ne suyun izi... Varsa yoksa işsizinin çirkinliği ve ekmekçinin zenginliği.